

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2826/2000 НА СЪВЕТА

от 19 декември 2000 година

относно действията за информиране и насърчаване, свързани със
земеделските продукти на вътрешния пазар

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност и по-специално член 37 от него,

като взе предвид предложението на Комисията¹,

като взе предвид становището на Европейския парламент²,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет³,

като взе предвид становището на Комитета на регионите,

като има предвид, че:

(1) По силата на действащите отраслови разпоредби, Общността може да извършва работа, свързана с насърчаване на вътрешния пазар на редица земеделски продукти.

(2) Предвид пазарните тенденции и придобития опит, както и с цел предоставяне на пълна информация на потребителите, е необходимо да се следва цялостна и последователна политика за информиране и насърчаване на вътрешния пазар на земеделски продукти и на метода им за производство, и като допълнение, на хранителните продукти, на същата основа, като тази, предвидена по отношение на трети страни, но без да се поощрява потреблението на който и да е продукт поради специфичния му произход.

(3) Подобна политика ще допълни по целесъобразен начин и ще даде тласък на провежданите от държавите-членки действия, насочени към подобряване на имиджа на продуктите сред потребителите от Общността, особено по отношение на качеството, хранителната стойност и безопасността на продуктите и производствените методи.

(4) Необходимо е да се определят критерии за подбор на съответните продукти и сектори, както и на темите на провежданата от Общността кампания.

(5) За да се осигури последователността и ефективността на програмите, следва да се определи чрез съответни насоки общият подход по отношение на техните основни елементи за всеки продукт или сектор.

(6) Предвид техническия характер на задачите за изпълнение, следва да се предвиди възможност Комисията да прибегне до помощта на комитет от експерти по комуникации или на технически помощници.

¹ ОВ С 365 Е, 19.12.2000 г., стр. 270.

² Становище, представено на 15 декември 2000 г. (все още не публикувано в *Официален вестник*).

³ Становище, представено на 15 декември 2000 г. (все още не е публикувано в *Официален вестник*).

(7) Необходимо е да се установят финансовите правила: като общо правило, за да могат предлагащите организации и държавите-членки да поемат своите отговорности, Общността трябва да покрие само част от свързаните с действията разходи. Въпреки това, в изключителни случаи може да се окаже по-целесъобразно да не се изисква финансово участие от съответните държави-членки. По отношение на информация за някои схеми на Общността във връзка с произхода на продуктите, биологичното производство, съответното лого и етикет, както и графичните символи, определени във въпросното законодателство, по-специално крайно отдалечени региони, финансирането, поделено между Общността и държавите-членки, може да бъде оправдано от необходимостта да се предостави информация на обществеността по тези сравнително нови схеми.

(8) За да се осигури максималната разходна ефективност, изпълнението на действията следва да бъде поверено, посредством подходящи процедури, на органи, притежаващи необходимата структура и компетентност.

(9) За да се провери правилното изпълнение на програмите и тяхното въздействие, изпълнението им следва внимателно да се наблюдава от държавите-членки, а въздействието на действията да се оценява от независим орган.

(10) Необходимите за изпълнението на настоящия регламент мерки следва да се приемат в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г., относно определяне на процедурите за упражняване на правомощията за прилагане, поверени на Комисията⁴.

(11) Разходите по финансирането на действията и европейската техническа помощ следва да се третираят като интервенционни разходи съгласно член 1, параграф 2, д) от Регламент (ЕО) № 1258/1999 г. на Съвета от 17 май 1999 г. относно финансирането на Общата земеделска политика⁵.

(12) Съдържащите се в секторните регулаторни разпоредби мерки за насърчаване се различават по своите правила за изпълнение и често са били променяни. В резултат на това те са трудни за прилагане. Следва да бъдат стандартизирани, опростени и включени в един текст. Поради това следва да се отменят секторните разпоредби и правилата, свързани с насърчаването..

(13) Следва да се определят мерки за прехода между секторните разпоредби и правила и новия режим, предвиден в настоящия регламент,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

1. Общността може да финансира, изцяло или частично, извършваните на нейна територия действия за информиране и насърчаване на земеделски продукти и метода им на производство, както и на хранителните продукти.

2. Предвидените в параграф 1 действия не трябва да бъдат ориентирани към търговски марки, нито да поощряват потреблението на продукти въз основа на специфичния му произход. Тази разпоредба не изключва възможността да бъде

⁴ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

⁵ ОВ L 160, 26.6.1999 г., стр. 103.

посочен произходът на продукта, предмет на посочените в член 2 действия, в случай на наименование, предоставено съгласно разпоредби на Общността.

Член 2

Посочените в член 1 действия включват:

- а) работа в областта на връзките с обществеността, насърчаването и рекламата, която по-специално насочва вниманието към присъщите качества и предимства на продуктите на Общността, а именно към качеството и безопасността на храните, специфичните производствени методи, хранителната и здравна стойност, етикетирането, високите стандарти, свързани с хуманното отношение към животните и опазването на околната среда;
- б) участие в мероприятия, панаири и изложения от национално или европейско значение, по-конкретно с щандове, с цел да се подобри имиджа на произвежданите в Общността продукти;
- в) действия, свързани с предоставянето на информация, а именно относно системите на Общността, обхващащи защитени наименования за произход (ЗНП), защитени географски указания (ЗГУ), гарантирани традиционни специалитети (ГТС), биологичното производство, етикетирането, както и предвидените в законодателството графични символи, особено за крайно отдалечени региони.
- г) действия по предоставянето на информация относно системата на Общността, обхващаща качествени вина, произведени в определени райони (к.в.п.о.р.), вина с географско указание и спиртни напитки с географско указание или запазено традиционно обозначение.
- д) проучвания с цел оценка на резултатите от действията за насърчаване и информизирането.

Член 3

Секторите и продуктите, които могат да бъдат обхванати от посочените в член 1 действия, се определят съгласно следните критерии:

- а) целесъобразността от привличане на вниманието към качеството, типичните характеристики, специфичния производствен метод, хранителната и здравословна стойност, безопасността, хуманното отношение към животните и опазването на околната среда, свързани със съответните продукти, посредством тематични или конкретни целеви кампании;
- б) въвеждането на система за етикетиране, предоставяща информация на потребителите, както и на системи за проследяване на продукта и за контрол;
- в) необходимостта от преодоляване на специфични или краткосрочни затруднения в отделни сектори;

г) необходимостта от предоставяне на информация относно схеми на Общността, свързани със ЗНП / ЗГУ, ГТС и биологичното производство;

д) целесъобразността от предоставяне на информация за системата на Общността за качествените вина от определен район, вината с географско указание и спиртните напитки с географско указание или запазено традиционно указание.

Член 4

1. На всеки две години Комисията, в съответствие с предвидената в член 13 процедура, съставя списък на темите и продуктите, посочени в член 3. Ако е необходимо, списъкът може да бъде изменен в интервала посредством същата процедура.

2. Преди съставянето на посочения в параграф 1 списък, Комисията може да проведе консултации с Постоянната група за насърчаване на земеделски продукти към Консултативния комитет за здравословност и безопасност на земеделските продукти.

Член 5

1. За всеки избран сектор или продукт Комисията, в съответствие с предвидената в член 13, параграф 2 процедура, приема стратегия, която определя насоките, с които трябва да са съобразени предложенията за програми за информизиране и насърчаване.

2. При определяне на посочените в параграф 1 насоки, Комисията може да се консултира с Постоянната група за насърчаване на земеделски продукти към Консултативния комитет за здравословност и безопасност на земеделските продукти.

3. Тези насоки дават общи указания по отношение на:

а) целите и задачите;

б) една или повече теми, към да бъдат предмет на избраните мерки;

в) видовете действия, които ще се предприемат;

г) времетраенето на програмите;

д) примерно разпределение по пазари и видове мерки на наличната сума на финансовото участие на Общността към програмите.

Член 6

1. За предвидените в член 2, букви а), б) и г) действия, както и в съответствие с посочените в член 5 насоки, професионалната и/или междупрофесионална организация/(и), представителни за съответния сектор(и), съвместно с

изпълнителния орган, която е била избран от него/тях след отправянето на покани за представяне на конкурентни оферти по всички подходящи начини, разработват програма за информиране и насърчаване с максимален срок 36 месеца. Програмата може да обхваща една или повече заинтересовани държави-членки, които разработват спецификация, която определя критериите за оценка на програмата. Програмата може да се предлага от организация на европейско равнище или от организация, която обхваща една или повече държави-членки. Последните програми имат приоритет.

2. Съответната(ите) държава(и)-членка(и) разглеждат целесъобразността на всяка една програма и нейното съответствие, както и това на предлагания изпълнителен орган с разпоредбите на настоящия регламент, с принципните насоки и със съответната спецификация. Държавите-членки също така проверяват съотношението между стойност и цена на програмата. След това държавата-членка/държавите-членки съставят временен списък на избраните програми и органи в рамките на наличните финансови възможности, като се задължават да участват във финансирането на тези програми.

3. Държавите-членки изпращат на Комисията временен списък на избраните програми и органи, и екземпляри на програмите.

Ако Комисията установи, че някоя от предложените програми не съответства на правилата на Общността или на насоките, тя уведомява в срок, който следва да бъде определен, съответната(ите) държава(и)-членка(и) относно недопустимостта на програмата или на част от нея. След изтичането на този срок, програмата се счита за допустима.

Държавите-членки вземат предвид направените от Комисията бележки в този срок. След изтичането му, държавата(ите)-членка(и) съставя(т) окончателен списък на избраните програми и незабавно го изпращат на Комисията.

Комисията информира посочения в член 13 Управителен комитет относно избраните програми и техните бюджети във възможно най-кратък срок.

Член 7

1. Ако липсват информационни програми за едно или повече от посочените в член 2, в) действия, представени от посочените в член 6 организации, всяка заинтересована държава-членка съставя, въз основа на установените от Комисията насоки, своя спецификация и избира, посредством публично покана за представяне на оферти, изпълнителния орган за програмата, която се задължават да съфинансират.

2. Заинтересованата държава-членка изпраща на Комисията избраната програма, придружена от обосновано становище относно нейната целесъобразност и съответствието ѝ, както и това на предложения изпълнителен орган с разпоредбите на настоящия регламент и насоките, както и оценка на съотношението ѝ качество/цена.

3. За целите на разглеждането на програмите от страна на Комисията и на тяхното окончателно одобрение от държавите-членки, се прилагат втората, третата и четвъртата алинеи от член 6, параграф 3.

Член 8

1. За съставянето на посочените в член 5 насоки, Комисията може да изиска помощта на Комитета от независими експерти по комуникация или на технически помощници. .

2. Комисията използва открита или ограничена процедура за възлагане на обществена поръчка с цел да се изберат:

а) техническия(те) сътрудник(ци), посочени в параграф 1;

б) органа или органите, които да извършват оценка на въздействието действия, извършени в съответствие с членове 6 и 7.

Член 9

1. Общността финансира:

а) посочените в член 2, д) действия – в пълен размер;

б) останалите, посочени в член 2 действия за информиране и насърчаване – частично.

2. Финансовото участие на Общността в посочените в параграф 1, б) действия не може да превишава 50% от действително извършените по тях разходи.

Без да се засяга параграф 4, държавите-членки финансират 20% от действителните разходи по посочените в параграф 2 действия, като останалата част от финансирането се поема от предлагащите организации. Плащанията, извършени от държавите-членки и/или от професионалните или междупрофесионални организации, може да произхождат от парафискални такси.

3. Въпреки това, когато това е оправдано и ако съответната програма е от подчертан интерес от страна на Общността, може да се реши, в съответствие с предвидената в член 13, параграф 2 процедура, предлагащата организация да отговаря за цялото финансиране, което не е осигурено от Общността.

4. За посочените в член 7 действия, държавите-членки отговарят за тази част от финансирането, която не се поема от Общността.

Финансирането на частта на държавите-членки може да произхожда от парафискални такси.

Член 10

1. Органът или органите, натоварени с прилагането на посочените в член 6, параграф 1 и член 7, параграф 1 действия, трябва да имат познания и опит по

отношение на съответните продукти и пазари, и да имат необходимите ресурси за високоефективно изпълнение, като се има предвид европейското измерение на програмите.

2. Държавите-членки отговарят за контрола и плащанията при всички действия, освен предвидените в член 9, параграф 1, а).

Член 11

Посоченото в член 1 финансиране на действията от страна на Общността се счита, че попадат в приложното поле на член 1, параграф 2, д) от Регламент (ЕО) № 1258/1999.

Член 12

За прилагането на настоящия регламент се приемат подробни правила, в съответствие с предвидената в член 13, параграф 2 процедура.

Член 13

1. Комисията се подпомага от Управителен комитет за масла и мазнини, създаден в съответствие с член 37 от Регламент № 136/66/ЕИО⁶, и от управителните комитети, създадени съгласно съответните членове на други регламенти, уреждащи общата организация на земеделските пазари (наричани оттук нататък „комитетите”).

2. Когато се извършва позоваване на настоящия параграф се прилагат членове 4 и 7 от Решение 1999/468/ЕО.

Определя се предвиденият в член 4, параграф 3 от Решение 1999/468/ЕО период да бъде един месец.

3. Комитетите приемат свои процедурни правилници.

Член 14

На всеки две години, и за пръв път преди 31 декември 2003 г., Комисията изпраща на Европейския парламент и на Съвета доклад за прилагането на настоящия регламент, разглеждащ по-конкретно избраните програми и изразходването на бюджетните средства, придружени от подходящи предложения.

Член 15

1. Заличават се следните разпоредби:

⁶ ОВ L 172, 30.9.1966 г., стр. 3025. Регламент, изменен с Регламент (ЕО) № 2702/1999 (ОВ L 327, 21.12.1999 г., стр. 7)

- а) член 11 от Регламент 136/66/ЕИО на Съвета от 22 септември 1966 г. относно създаване на обща организация на пазара на масла и мазнини⁷.
- б) член 2 от Регламент (ЕИО) № 13/08/70 на Съвета от 29 юни 1970 г. относно общата организация на пазара на лен и коноп⁸.
- в) член 20, параграф 4 от Регламент (ЕИО) № 37/63/91 на Съвета от 16 декември 1991 г., относно въвеждане на специални мерки по отношение на някои земеделски продукти, в полза на френските отвъдморски департаменти⁹.
- г) членове 1 и 2 от Регламент (ЕИО) № 1332/92 на Съвета от 18 май 1992 г., относно въвеждане на специални мерки за трапезни маслини¹⁰.
- д) член 31, параграф 4 от Регламент (ЕИО) № 1600/92 на Съвета от 15 юни 1992 г. относно специалните мерки за Азорските острови и Мадейра по отношение на определени земеделски продукти¹¹.
- е) член 26, параграф 4 от Регламент (ЕИО) № 1601/92 на Съвета от 15 юни 1992 г. относно специалните мерки за Канарските острови по отношение на някои земеделски продукти¹².
- ж) второто тире на вторият параграф от член 1 и втората алинея от член 2, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 399/94 на Съвета от 21 февруари 1994 г. относно специалните мерки за сушено грозде¹³.
- з) член 54 от Регламент (ЕО) № 2200/96 на Съвета от 28 октомври 1996 г. относно общата организация на пазара на плодове и зеленчуци¹⁴.
- и) член 35, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 1493/1999 на Съвета от 17 май 1999 г. относно общата организация на пазара на вино¹⁵.
2. В Регламент (ЕО) № 399/94 изразите „и насърчаването” и „г) и д)” се заличават съответно от първата параграф на член 1 и член 2, параграф 2.
3. Отменят се Регламенти (ЕИО) № 1195/90 на Съвета от 7 май 1990 г. относно мерките за увеличаване на потреблението и използването на ябълки¹⁶, (ЕИО) №

⁷ ОВ L 172, 30.9.1966 г., стр. 3025. Регламент, изменен с Регламент (ЕО) № 2702/1999 (ОВ L 327, 21.12.1999 г., стр. 7)

⁸ ОВ L 146, 4.7.1970 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 2702/1999.

⁹ ОВ L 356, 24.12.1991 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 2598/95 (ОВ L 267, 9.11.1995 г., стр. 1).

¹⁰ ОВ L 145, 27.5.1992 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1267/95 (ОВ L 123, 3.6.1995 г., стр. 4).

¹¹ ОВ L 173, 27.6.1992 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 2348/96 (ОВ L 320, 11.12.1996, стр. 1).

¹² ОВ L 173, 27.6.1992 г., стр. 13. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 2348/96.

¹³ ОВ L 54, 25.2.1994 г., стр. 3.

¹⁴ ОВ L 297, 21.11.1996 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1257/1999 (ОВ L 160, 26.6.1999, стр. 80).

¹⁵ ОВ L 179, 14.7.1999 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1622/2000 (ОВ L 194, 31.7.2000 г., стр. 1).

¹⁶ ОВ L 119, 11.5.1990 г., стр. 53.

1201/90 от 7 май 1990 г. относно мерките, насочени към увеличаване на потреблението на цитрусови плодове¹⁷, (ЕИО) № 2067/92 от 30 юни 1992 г. относно мерките за насърчаване и търговия с качествено телешко и говеждо месо¹⁸, (ЕИО) № 2073/92 от 30 юни 1992 г. относно насърчаване потреблението в Общността и разширяването на пазарите на мляко и млечни продукти¹⁹, (ЕО) № 2275/96 от 21 ноември 1996 г. относно въвеждане на специални мерки за живи растения и цветарски продукти²⁰ и (ЕО) № 2071/98 от 28 септември 1998 г. относно информационните мерки за етикетиране на говеждото и телешкото месо²¹.

4. Определението в параграфи 1 и 2 разпоредби, термини и регламенти, остават приложими за програмите за информация и насърчаване, одобрени преди влизането в сила на регламента за прилагане на настоящия регламент.

Член 16

В съответствие с предвидената в член 13, параграф 2 процедура, Комисията предприема необходимите мерки за улесняване на прехода от посочените в член 15 разпоредби към разпоредбите на настоящия регламент.

Член 17

Настоящият регламент влиза в сила на седмия ден от публикуването му в *Официален вестник на Европейските общности*.

Той се прилага от 1 януари 2001 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 19 декември 2000 година.

За Съвета
Председател
J. GLAVANY

¹⁷ ОВ L 119, 11.5.1990 г., стр. 65.

¹⁸ ОВ L 215, 30.7.1992 г., стр. 57.

¹⁹ ОВ L 215, 30.7.1992 г., стр. 67.

²⁰ ОВ L 308, 29.11.1996 г., стр. 7. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 2702/1999.

²¹ ОВ L 265, 30.9.1998 г., р. стр.